

Ministr vnitra
Jan Kubice

prac. č.: 0071r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 20. 5. 2013
podpis: *Kubice*

Praha
Č. j.: MV - 30894- 4/VS - 2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podali , roz ar. – Ruská federace (dále jen „žadatel“) a jeho manželka roz. á federace (dále jen „žadatelka“), oba státní občané Ruské federace, trvale bytem , proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 1. 2013, č.j.: VS-2063/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b), se rozklad z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelé požádali prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 30. 7. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 23. 1. 2013, byla jejich žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1995, žadatelka pak od roku 1997. Z manželství, uzavřeném v říjnu 1981, se v roce 1986 narodila nyní již zletilá dcera. Trvalý pobyt byl žadatelům povolen od 7. 2. 2005. Od roku 1995 žadatel podniká v oblasti provozování cestovní kanceláře a zprostředkování obchodních kontaktů. V době podání žádosti žadatel také působil jako zástupce Letecké společnosti pro Českou republiku. Žadatelka do března 2010 pracovala v letecké společnosti , od dubna 2010 byla rok bez zaměstnání a od května 2011 do srpna 2012 pracovala jako finanční manažerka v letecké

Vypraveno dne:

16-05-2013

MD
MAJ

1

18

společnosti _____, od srpna 2012 podniká na živnostenský list. Žadatelé jsou vysokoškolsky vzděláni, jejich vzdělání dosažené v Rusku, bylo v červnu 2001 Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy uznáno rovnocenným s vysokoškolským vzděláním získaným v České republice.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky více než pět let, výpisem z Rejstříku trestů doložili, že nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin a prokázali znalost českého jazyka.

Žadatelé však nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o jejich žádosti bylo zjištěno, že porušovali povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy upravujícími veřejné zdravotní pojištění. Splnění uvedené podmínky může Ministerstvo vnitřní věci dle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele. Takové důvody však u žadatelů shledány nebyly, resp. žadatelé neuvedli žádné objektivní ani subjektivní důvody, které by jim v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů o veřejném zdravotním pojištění bránily. Ministerstvo vnitřní věci při zvažování možnosti prominutí splnění této podmínky, přihlédlo i k zcela netransparentním příjmům a majetkové situaci žadatelů, kteří neodvádějí do státního rozpočtu téměř žádné daně a není tak zřejmé, jakým způsobem dosahují svých měsíčně uváděných příjmů (žadatel 27 000 Kč, žadatelka 32 000 Kč).

Na základě uvedených zjištění byla společná žádost žadatelům zamítnuta a nebyl jim vydán tzv. příslib udělení státního občanství, na jehož základě by si mohli obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

III.

Rozhodnutí o společné žádosti žadatel převzal dne 28. 1. 2013 a žadatelka dne 6. 2. 2013. Proti zamítavému rozhodnutí podali žadatelé včasný rozklad, který doručili do podatelny Ministerstva vnitřní věci dne 12. 2. 2013 spolu s přílohami (kopie výplatních listů žadatelky za období let 2005 – 2010, kopie daňového přiznání žadatelky za roky 2010 a 2011, kopie potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti a funkčních požitků žadatelky za rok 2012, analytická výsledovka žadatelky za podnikatelskou činnost za rok 2012, výpisy z bankovního účtu žadatele za rok 2012, kopie stránek průkazů povolení k pobytu žadatelů a výpis z katastru nemovitostí).

Žadatelé v rozkladu navrhují, aby napadené rozhodnutí o jejich žádosti bylo zrušeno a vydáno rozhodnutí nové, kterým bude oběma státní občanství České republiky uděleno.

Ohledně vzniklých dlužných částek na veřejném zdravotní pojištění uvádějí, že u nich vznikly v důsledku nepravdivých a pozdních úhrad plateb za služby pro zahraniční společnost [redacted] (k čemuž dokládají výpisy z účtu o platbách společnosti v roce 2012), ve vztahu k žadatelce poukazují, že zpoždění s úhradou záloh na pojistné představovalo jen několik dnů a bylo zapříčiněno tím, že žadatelka byla bez zaměstnání. V této souvislosti zdůrazňují, že dluhy mají vyrovnány. K výtce o pozdní registraci na veřejném zdravotním pojištění namítají, že jim povolení k trvalému pobytu bylo vydáno 18. 4. 2005 a téhož dne se k účasti na pojištění přihlásili (k čemuž dokládají kopie stránek svých průkazů povolení k pobytu).

K hodnocení zdrojů jejich příjmů jako netransparentních uvádějí, že správní orgán nevyzval, aby je vysvětlili a doložili a dodávají, že jejich finanční a majetková situace byla důkladně prověřena Komerční bankou, a.s., v souvislosti s hypotečním úvěrem na pořízení bydlení na adrese jejich hlášeného trvalého pobytu. K tvrzenému měsíčnímu příjmu žadatelky v prvoinstančním řízení ve výši 32 000 Kč vysvětlují, že žadatelka pracovala do března 2010 u letecké společnosti [redacted] s měsíčním příjmem až 32 900 Kč a od května 2011 do prosince 2012 u společnosti [redacted]

[redacted] s.r.o. a současně jí plynuly příjmy z živnostenského podnikání. Od srpna 2012 se věnuje jen podnikatelské činnosti. Žadatelé dodávají, že za rok 2010 její průměrný měsíční příjem činil 12 600 Kč, za rok 2011 se jednalo o měsíční částku 14 400 Kč a v roce 2012 o měsíční částku 34 800 Kč, přičemž příjmy podléhaly zdanění, resp. za rok 2012 bude podáno daňové přiznání (k čemuž předkládají doklady o příjmech žadatelky). Dále ve vztahu k žadateli uvádějí, že správnímu orgánu byla doložena smlouva s leteckou společností [redacted], podle které za odbavení každého letu dostává 100 EUR a měsíčně paušální částku 200 EUR, podle smlouvy tak měl za rok 2012 získat v průměru 27 200 Kč (k čemuž dokládá výpisy z bankovního účtu), proto jím uváděný měsíční příjem v prvoinstančním řízení ve výši 27 000 Kč odpovídal aktuálnímu stavu.

Z výše uvedeného žadatelé dovozují, že správní orgán v rozporu s § 3 správního řádu nedostatečně zjistil skutečný stav věci, v rozporu s § 2 odst. 1 správního řádu nepostupoval v souladu s právními předpisy a nešetřil práv a oprávněných zájmů žadatelů v rozporu s § 2 odst. 3 správního řádu. Vytýkají, že správní orgán nevzal do úvahy skutečnosti svědčící v jejich prospěch, čímž porušil jejich právo na objektivní a nestranné posouzení a rozhodnutí. Napadené rozhodnutí považují i za porušení Evropské úmluvy o státním občanství, podle které je třeba přihlížet k zájmům státu i jednotlivce a zajistit naturalizaci osob oprávněně a obvykle pobývajících na jeho území s tím, že požadovaná doba pobytu pro podání žádosti nesmí přesáhnout deset let. Zdůrazňují, že žadatel legálně pobývá v České republice

od roku 1995 a žadatelka od roku 1997 (v dotazníku k žádosti je u žadatelky uvedeno datum 28. 1. 1998).

Závěrem dodávají, že se v České republice plně adaptovali, z hlediska osobního, kulturního i po jazykové stránce, dodržují české právní předpisy, vedou bezúhonný život a oba včetně jejich dcery jsou vysokoškolsky vzděláni.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis platí správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod č.j. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy“.

Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti o jeho udělení. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. června 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

V.

Ministr vnitra k podanému rozkladu uvádí, že pokud žadatel v průběhu let 2005 až 2012 opakovaně uhrazoval zálohy pojistného se zpožděním, a to i jednorázově za několik měsíců, dopustil se závažného porušení svých povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, zvláště když nedoplatky pojistného a penále nedosahovaly zanedbatelných částek, přičemž nedoplatky vznikaly i za probíhajícího správního řízení o žádosti. V době, kdy byla žadatelka samoplátcem pojistného, vznikaly jí rovněž opakovaně nedoplatky pojistného, byť v rozpětí 2 až 28 dnů, přičemž i v jejím případě nedoplatky vznikaly i za trvání tohoto správního řízení.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-105, judikoval, že nelze přijmout formalistický výklad spočívající v tom, že ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se vztahuje pouze na chování cizince v době podání žádosti, a nikoliv již na jeho předchozí působení na území České republiky, neboť tato interpretace se přičí smyslu a účelu uvedené právní normy. K výkladu uvedeného ustanovení Nejvyšší správní soud uvedl, že z gramatického hlediska se u slovesa plnit jedná o slovesný vid nedokonavý. Zatímco vid dokonavý je stav, kdy se něco jednou stane a je dokonáno, dokončeno (např. donést, zavolat), nedokonavý vid je zpravidla děj probíhající nebo trvající – něco je nějakou dobu konáno, nikoliv však již dokonáno (např. nést, nosit, chodit, plnit). Z uvedeného tak jasně vyplývá, že žadatelé měli své povinnosti na úseku zdravotního pojištění plnit po celou dobu od povolení trvalého pobytu na území České republiky. Z vyjádření žadatelů je dále zřejmé, že si neuvědomují význam nutnosti hradit zálohy v zákonem stanovených termínech, který souvisí zejména se skutečností, že zdravotnictví je v České republice založeno na systému průběžného financování, kdy je nezbytné, aby byly finanční prostředky do tohoto systému odváděny včas a pravidelně.

K argumentaci žadatelů v rozkladu, že povolení k trvalému pobytu bylo vydáno až 18. 4. 2005, k čemuž byly doloženy kopie průkazů povolení k pobytu, nutno dodat,

že se jedná o datum vydání průkazů. Trvalý pobyt jim byl povolen od 7. 2. 2005 a tímto dnem jim vznikla povinnost registrace u zdravotní pojišťovny.

Jde-li o zdroje příjmů, pak vzhledem ke skutečnosti, že žadatel předložil za sebe jako fyzickou osobu daňová přiznání od roku 2005 do roku 2011 včetně, dle kterých uváděné příjmy nedosáhly částek odpovídajících jím tvrzenému měsíčnímu příjmu ve výši 27 000 Kč, přičemž uvedenou částku neodůvodňovaly ani výsledky hospodaření obchodních společností, v nichž žadatel vystupuje jako jednatel a společník (Af... s.r.o, kde je společníkem i žadatelka a P... s.r.o.), za období 2005 až 2011 včetně, dle daňových přiznání uvedených právnických osob převážně nevyvíjely žádnou činnost, nemůže ministr vnitra spolehlivě uzavřít, že uvedená částka jako měsíční příjem žadatele je transparentní. Pokud žadatel tvrdí, že Ministerstvu vnitra doložil smlouvu uzavřenou s leteckou společností A..., považuje ministr vnitra za nutné dodat, že žadatel předložil pouze plnou moc opravňující ho Leteckou společností..., a.s. zastupovat v České republice její zájmy, bez údaje o případné jeho odměně, přičemž částky podložené dodatečně doloženými bankovními účty rovněž nekorrespondují s jím tvrzeným měsíčním příjmem. Bylo na žadateli, aby důvěryhodným způsobem svoji ekonomickou situaci rozkryl, a to mimo jiné i s přihlédnutím, že po dobu trvalého pobytu na území České republiky je Všeobecnou zdravotní pojišťovnou veden jako osoba bez zdanitelných příjmů, pouze od června 2010 do května 2011 je evidován v kategorii samostatně výdělečně činné.

Ani u žadatelky nebyl zjištěn zdroj jí aktuálně uváděného měsíčního příjmu 32 000 Kč, byla-li doložena pracovní smlouva u společnosti P..., s.r.o. bez mzdového výměru, u níž pracovala do srpna roku 2012, přičemž podle rozkladu doloženého daňového přiznání žadatelky za rok 2011 či dle potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti a funkčních požitků žadatelky za rok 2012 zůstává jí tvrzená měsíční částka nepodložená. K této problematice pokládá ministr vnitra za potřebné dodat, že transparentnost příjmů žadatelů resp. jejich netransparentnost, byla jen jednou z okolností, pro kterou nebylo aplikováno liberáční ustanovení podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu správního orgánu I. stupně takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Nesouhlasí s tvrzením žadatelů, že by prvostupňový správní orgán řádným způsobem nezjistil skutečný stav věci, nešetřil práv a oprávněných zájmů žadatelů či nerespektoval právní předpisy a nerozhodoval objektivně a nestranně dle správního řádu či rozhodoval v rozporu s výše uvedenou Evropskou úmluvou o státním občanství, pokud bylo na základě dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny spolehlivě zjištěno porušení povinností obou žadatelů na úseku veřejného zdravotního pojištění, pro které neplnili výše uvedenou podmínku pro udělení státního občanství České republiky. Přičemž míra závažnosti porušování povinností u žadatele a dle názoru ministra vnitra i skutečnost, že se oba žadatelé dopouštěli protiprávního jednání v této oblasti i po dobu probíhajícího správního řízení o žádosti, představují důvody, pro které se neotvírá prostor pro prominutí splnění uvedené podmínky. Okrajově byla napadeným rozhodnutím zmíněna i netransparentnost jejich příjmů, která dle úsudku ministra vnitra nebyla vyvrácena ani dodatečně předloženými doklady k rozkladu.

V kontextu výše uvedeného pokládá ministr vnitra zdůvodnění žadatelů o nesplnění dotčených povinností, jak uvedl v rozkladu, za nedostatečné. Podmínka spočívající v plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění v rámci správního řízení o žádosti je posuzována především v širším časovém kontextu, tj. od doby, kdy byl žadatelům povolen trvalý pobyt na území České republiky (od 7. 2. 2005) až do doby vydání meritorního rozhodnutí, nikoliv ad hoc, jak se domnívají žadatelé, tj. k době podání žádosti a rozhodnutí o ní. Je jednou z podmínek, která se hodnotí u žadatelů v rámci jejich integrace do české společnosti, jež zahrnuje jejich vazby nejen rodinné, sociální i pracovní, ale také dodržování právního řádu státu, jehož státní občanství žádají. Ministr vnitra je toho názoru, že je žádoucí a nutné hodnocení splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky hodnotit v delším časovém kontextu a vazbách v rámci jejich komplexní integrace do české společnosti. Tímto lze objektivizovat nezpochybnitelnost daného rozhodnutí ve věci. K tomu vybízí i charakteristika státního občanství, jako trvalého svazku mezi fyzickou osobou a státem, kdy trvalost tohoto svazku je dána plnou integrací žadatele o státní občanství. Proto nelze ke skutečnostem v rozkladu uvedeným, přihlídnout jako k důvodům hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. V daném případě se jednalo o opakované a prokázané porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyli proti němu uplatněny relevantní námitky, rozhodl ministr vnitra na návrh

rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatelů nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a neprominutí jejího splnění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

